

În grădina lui Ioan

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Privesc pe geam și văd ca pe-un ecran
Cum frunzele dansează-amețitor,
E toamnă în grădina lui Ioan,
Iar vântu-i brun și bate parc-a dor

De iarbă crudă și de liliac,
De tine, despletită, frământând
Aluatul fin al pâinii în cerdac,
Cu primăvara-n păr, dar în curând

Va trece peste noi o iarnă grea
Și-ascuns sub blănuri albe pe divan
Voi aștepta să plece vremea rea,
Magnolia-n grădina lui Ioan.

- Trec ore nesfârșite peste ceas,
Doar un minut, cu noi contemporan,
Din tot ce-a fost, din tot ce ne-a rămas,
Învăluie grădina ta, Ioan,

C-un voal vrăjit de ceață și pe flori
Desculță calc ades prin amintiri,
Dar pașii mei, sub primele ninsori,
Descoperă boboci de trandafiri...

I-ai presărat atunci în calea mea
Să nu mă pierd, petale-n filigran
Pavează-n alb și-acum grădina ta,
Un rai al veșnicilor, Ioan!

Ioan Grigoraș & Liliana Trif